

20 november: such a perfect day! Voor het 18de jaar op rij is het ons weer gelukt: een succesvolle doe-dag met nog maar eens ideaal herfstweer. Je zou echt luid-op beginnen denken dat het opzettelijk (dank weergoden!) en een vaste waarde geworden is. Voor ons, de meer dan 35 vrijwilligers, zeker niet gelaten. Mag het nog iets meer zijn?

Met veel volk mochten we het ook ambitieus aanpakken. Het met knotwilgen omzoomde wandelpad naast het reservaat lag in de voormiddag dank zij Jelle snel bezaaid met gesnoeide takken, en door volgelingen opgeschoond, verzaagd en vervoerd naar een takkenstapelplaats. De tienkoppige ploeg was er een ganse voormiddag zoet mee.

In het reservaat werden de krachten verdeeld over het verder vrijmaken van de helling die op het moeras uitgeeft. Soms met echte krachtpatserij werd het verzaagde hout de helling opgeslept. Meerjarige bloeiers moeten hierdoor meer ademruimte krijgen, waardoor veel insectensoorten er ook wel bij zullen varen. Volgend jaar krijgen we van bovenaf een comfortabel zicht op de ondiepe waterpartijen, wanneer de geplande gluurwand er staat. Bezoekers kunnen dan vanaf dat kijkplatform eindelijk een blik werpen op het reservaat, zonder in het gebied zelf te moeten komen.

Wat we aan de oostkant gemakkelijkheidshalve de reuzenpaardenstaarthelling noemen, werd gemaaid en er de houtige gewassen gekapt. Wat verder, onder een stapelwal, klaarden enkele JNMers een hele klus door de loodrechte oever te herstellen en de aanvliegroute uit te diepen, goed als nestelplaats voor ijsvogels.

Ook op andere fronten is zeer gesmaakt werk geleverd: geen hutsepot, wel voor het eerst had Rita ons een kruidige chili sin carne bereid, die ook bij niet-vegetariërs danig in de smaak viel. En daarna was het Vera die ons verwende met heerlijke cake, waarvan geen kruimel overbleef. Een instantsafwasploeg, jawel, allemaal dames, had in één veeg alle kommen en bestek schoongemaakt, terwijl een klad wintertalingen nerveus rondjes begonnen te toeren boven De Kleiputten. Rond halfvijf gaven we hen het gebied en de rust terug.

Met dank voor de bergen werk van jong en oud!



van de Natuur!

21 november: tot in de puntjes verzorgd door het voor de gelegenheid gastbedrijf Vanheede, die ons in een verwarmde tent welkom heette. Na een bedrijfsmedewerker gaven beide schepenen van groen en duurzaamheid duiding over enkele concrete initiatieven van de stad om het versnelde biodiversiteitsverlies een halt toe te roepen. Dit werd samen met Natuurpunt Mandelstreek, Velt, JNM en vzw Leefmilieu Roeselare in een charter betekend. De stad Roeselare engageert zich hierin om via een aantal heel concrete actiepunten in de komende jaren daadwerkelijk in te zetten. Dat zal zowel op het terrein herkenbaar moeten worden als het promoten en verstrekken van informatie hierover naar de bevolking. Onder meer opgenomen punten zijn een toegenomen ecologisch beheer, versnelde bosaanplant, inspanningen rond soortbescherming maar ook het versterken, verbinden en ontwikkelen van waardevolle natuur vinden hierin een plek.

Op de Site Vanheede, grenzend aan het reservaat De Kleiputten volgde 'op niveau' de onthulling van een torenvalkenbak, waarvoor schepen Nathalie Muylle van de grond ging. In die buurt plantten het opgekomen publiek zo'n 1000 streekeigen bomen en struiken op de helling, waarbij het soms op een worsteling uitdraaide met de plakkerige kleigrond. Overijverig waren er enkelen die de spoelbuurt voor spaden en laarzen miste, maar niemand liep voorbij aan de warme soepbar en deugdloze appeljenever. Nogmaals dank voor deze gastvrijheid!



Piet

Nacht van Ter Kerst

Zaterdag 4 september strandden rond 18u00 een 30-tal kampeersers neer aan het bos Ter Kerst. Vanuit de milieudienst was er een eenmalige toelating gevraagd bij het Agentschap voor Bos en Groen om de nacht van zaterdag op zondag te mogen kamperen op de open vlakte te midden van het bos. Een 7-tal gezinnen en een enthousiaste afvaardiging van de JNM-Roeselare sloegen hun tenten op in het bos.

Om 20 u luisterden een 80-tal mensen geboeid naar het vleermuisverhaal van natuurgids Mario. Terwijl het duister stilaan viel, arriveerde ook natuurgids Filip om de opstelling klaar te zetten voor het lokken van nachtvinders. Bij donker werd de groep in twee verdeeld. Gids Mario ging met de groep op zoek naar vleermuizen en andere nachtzogdieren. Met de batdetectoren werd een laatvlieger waargenomen. Een bosmuis liep in één van de muizenvalletjes zodat het door iedereen kon bewonderd worden. Uiteraard werd het na de stressvolle periode van opgesloten zitten en door al die mensenogen bekeken te zijn opnieuw in het bos vrij gelaten.

Bij de groep van de nachtvinders kon het geluk niet op toen een zeldzame verschijning: 'het zwart weeskind' (opvallend grote nachtvlinder) zich op het verlichte laken kwam poseren. Verder konden nog talrijke andere soorten nachtvinders waargenomen worden.

Na de wandelingen startte voor de kampeersers een gesmaakt en spannend nachtspel. Hoofdleder Anton stak een opdracht in elkaar onder assistentie van de JNM-jeugd op basis van het verhaal van Reinaert De Vos waarbij de kinderen een moordzaak moesten oplossen. Rond middernacht kwam het verdict en raakte de moord opgelost: De wolf had Belijn de Ram in het veld neergestoken met een zwaard.

De vogels (en ook wat autogeruis) maakten de kampeersers wakker op dauwrijke zondagmorgen. Een (h)eerlijk ontbijt met fairtrade koffie, lokale boterkoeken, verse boterhammen en zuivel van het Motehof stond reeds klaar. Nadien kon het avontuur afgerond worden en waren alle deelnemers druk in de weer om hun tentjes terug in de opbergzak te krijgen. Teverden keerden de kampeersers uiteindelijk terug van een nacht vakantie in eigen dorp met vraag naar herhaling voor volgend jaar.

Frank Renard



zwart weeskind

